

מ"ת 19396/06/17 - מדינת ישראל נגד מחמד אבו עלאן (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 19396-06-17 מדינת ישראל נ' אבו עלאן(עציר)
לפני כבוד השופטת שוש שטרית
מדינת ישראל
המבקשת
ע"י ב"כ המתמחה רפי שמואל
נגד
המשיב
מחמד אבו עלאן (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אייל אביטל

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים במשפטו על רקע כתב אישום המייחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, נהיגה בפזיזות ורשלנות, הפרעה לשוטר, נהיגה ללא רישיון ונהיגה ללא רישיון רכב.

על פי העובדות, נהג המשיב שהינו תושב שטחי הרשות, בתוך ישראל סמוך ליישוב ערערה ביום 5.6.2017 בשעת צהריים מוקדמת, ברכב שהורד מהכביש בשנת 2016 שלצדו תושב שטחים בעל אישור שהייה. שני שוטרים נסעו באופן אקראי בטנדר משטרת סמוך למשיב ומשהבחין בהם והבין שמדובר בשוטרים החל בנהיגה פראית בכך שעקף רכב שהיה לפניו ובעקיפה זו יצא נגד כיוון הנסיעה. מיד לאחר מכן, האיץ המשיב את מהירות נסיעתו, פנה פנייה חדה לכיוון בית העלמין של ערערה תוך שחלקו האחורי של רכבו נזרק הצידה ושוב בעיקול הבא נזרק חלקו האחורי של הרכב לצד הנגדי. בהמשך נסיעתו סטה המשיב מנתיב הנסיעה לנתיב הנגדי בו נסע רכב פרטי אשר נהגו נאלץ לרדת לשוליים על מנת שלא יתנגש חזיתית ברכב המשיב.

בהמשך המרדף שהתנהל אחרי המשיב, הוא הגיע לצומת T אליה התפרץ ללא שעצר קודם, פנה שמאלה ורכב שבה מימינו וחסם את רכבו של המשיב נאלץ לעלות על המדרכה על מנת לאפשר למשיב להשלים את הסיבוב ולא להתנגש בו. בהמשך כיכר התנועה צפר המשיב לנהג שלפניו וגם זה נאלץ לזוז הצדה על מנת לאפשר למשיב לעקוף אותו כשלאחר יציאתו מהכיכר פנה המשיב ימינה, נצמד לרכב פרטי אחר עד שאותו רכב נאלץ לעלות על המדרכה על מנת לאפשר למשיב לעקוף אותו.

עוד מתואר בכתב האישום כי המשיב המשיך בנסיעה תוך שהוא חוצה שני בתים ונכנס לשטח עפר בו הלכו שלוש בנות

עם תיקים על גביהן וגם הן נאלצו לסטות הצידה כדי להימנע מדריסתן על ידי המשיב אשר המשיך את נסיעתו בתוך האזור קודם למגרש כדורסל ואחר כך חזרה לתוך השכונה עד שנחסם על ידי רכב שעמד שם. בשלב הזה המשיב עצר את הרכב ובעוד הנוסע לצדו נשאר לשבת ברכב, המשיב החל במנוסה רגלית. השוטרים שהחלו את המרדף באמצעות הרכב המשטרתי אחרי המשיב יצאו למרדף רגלי אחריו והצליחו לעצור אותו.

ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, אם כי לטענתו עילת המעצר נובעת רק מהחשש להימלטות מן הדין ואין בעבירות האחרות המיוחסות למשיב כדי ללמד על מסוכנותו ולהקים מסוכנות בכלל. אשר לעילת המעצר מחשש להימלטות מן הדין, הציע ערבותם של שלושה ערבים, אחד מהם ישראלי, שניים תושבי השטחים עם אישור כניסה לישראל והפקדה כספית סבירה וגבוהה על מנת להבטיח התייצבותו של המשיב לדיונים במשפט.

ב"כ המבקשת עמד על השתלשלות האירוע והמרדף אחר המשיב כשציין שבמהלך חקירתו המשיב נחקר בגין עבירות של סיכון חיי אדם, אם כי בהמשך הוגש נגדו כתב אישום הכולל עבירה של נהיגה בפזיזות ורשלנות, אולם אין בכך כדי להמעיט מהמסוכנות הרבה הנשקפת ממנו. לטענתו מדובר בשתי עילות מעצר, האחת מסוכנות המשיב והשנייה החשש להימלטות מן הדין ובהינתן אלה ועל רקע שמדובר בתושב האזור אשר נכנס לישראל שלא כדין, לא יהיה בחתימה על ערבויות של הערבים המוצעים והפקדה כספית גבוהה ככל שתהיה על מנת להבטיח התייצבות המשיב למשפט.

לאחר ששמעתי את הצדדים ועיינתי בחומר החקירה, אף אני סבורה שאין מקום במקרה לפניי לשחרר את המשיב בתנאים הכוללים ערבות כספית והפקדה כספית כדי להבטיח התייצבותו למשפט.

שתי עילות מעצר במקרה לפניי - האחת היא מסוכנות המשיב והשנייה היא חשש להימלטות מן הדין. אשר לעילת המעצר מחשש להימלטות מן הדין, זו נובעת מהעובדה שהמשיב הוא תושב השטחים והיא מוגברת במקרה דנן נוכח עונש המאסר הממושך הצפוי למשיב ככל שיורשע במיוחס לו.

אשר לעילת המעצר של מסוכנות ואף להיתכנות חלופת מעצר אף שבמקרה דנן יש להביא בחשבון כי אין מדובר באפשרות כלל לחלופת מעצר, אני מפנה לפסיקה הבאה:

"חזרנו והתרענו כנגד תופעת המרדפים המתנהלים בכבישים כאשר נהגים מבקשים בדרך זו למנוע את מעצרם על ידי אנשי החוק. בתופעה קשה זו כרוכה סכנה רבה לציבור המבקש לנהל את שגרת יומו מבלי חשש שרכב נמלט יפגע בו. על כן נראה לי כי ככלל נכון לעצור נאשמים החשודים בנהיגה מסוג זה עד תום ההליכים..."
[בש"פ 329/07 איסמעיל אבו טראש נ' מדינת ישראל (לא פורסם)].

ור' גם:

"משטרת ישראל נאבקת בתופעה קשה בכבישי הארץ בכלל ובכבישי הדרום בפרט, כאשר נהגים פורקי עול מסכנים בדרך נהיגתם את חייהם של אזרחים תמימים. את התופעה הזו, ששוב אינה נחלתם של יחידים, יש לגדוע באיבה, ואחת הדרכים לכך היא להחזיק במעצר גם את מי שטרם הורשע כאשר ברור כי שעה שהוא

מתהלך חופשי הוא מהווה סכנה נמשכת לציבור... [בש"פ 329/07 סלימאן אבו קרינאת נ' מדינת ישראל (לא פורסם)].

ור' גם:

"תופעה זו של נהגים הקוראים תגר על שלטון החוק, הינה שכיחה באזור הדרום, וכבר גבתה לא אחת מחיר יקר בחיי אדם. כדי לתת מענה הולם להתנהגות מופקרת זו, ובעיקר בתקופה בה אנו עדים כמעט בכל יום לתאונות דרכים קטלניות, אותן גרמו נהגים עבריינים, מחויבת המערכת הממונה על אכיפת החוק, על כל שלוחותיה, לנקוט באמצעים לא שגרתיים, ובכללם, מעצר של נאשמים גם בטרם הוכרע דינם. אכן, זה הוא רק צעד אחד, בניסיון לצמצם את ההפקרות הנוהגת ברחובותינו, אולם סבורני, כי אם בדרך זו ניתן להציל ולו נפש אחת - דיינו" (בש"פ 9608/05 אלקווקילי נ' מדינת ישראל [לא פורסם]).

ור' גם:

"התופעה של סירוב נהגים לצית להוראות שוטרים ובריחה מאנשי החוק, תוך כדי נסיעה מהירה ברכב, קיבלה בשנים האחרונות מימדים מדאיגים. חמורה במיוחד היא העובדה שרבים חוטאים בכך, אף שנאיר להם כי מעשיהם עלולים להסתיים בקיפוח חיי אדם, או בפציעתם של נוסעים ונהגים תמימים הנקלעים, לרוע מזלם, לכבישים בהם מתנהלים מרדפים מסוג זה. להשקפתי, משכך נוהג חושף לעיני כל עד כמה מופלגת היא הסכנה הטמונה בו, ועל כן, אין בחלופה המוצעת כדי לאיין סכנה זו" (בש"פ 2613/06 עלי סראיעה נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]).

ור' גם:

"המדיניות השיפוטית שהתגבשה בפסיקה היא שכלל, כאשר מדובר בנאשם שנמלט מכוחות המשטרה תוך נהיגה פראית ומופקרת, יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים" (בש"פ 7701/10 בילאל שתיווי נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]).

אמנם, החלטות בית המשפט העליון, במקרים דלעיל, ניתנו בתיקים בהם הואשמו אותם נאשמים, בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ואולם, הדברים אשר צוטטו לעיל, יפים גם לעניינו של המשיב דן, שכן ענינם ברכיב התנהגותי זה, היינו, נהיגה פרועה בדרך ציבורית תוך הימלטות מאנשי החוק, והדברים שצוטטו לעיל מתארים גם את הרכיב ההתנהגותי שבמעשי המשיב דן.

בנוסף, בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' הנשיא אלון) דחה בעמ"ת 51209-06-13 מדינת ישראל נ' אל נמר (טרם פורסם), ערר על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע, לפיה הורה בית משפט השלום על מעצר אדם נטול עבר פלילי, אשר הסיע שב"ח ברכבו וניהל מרדף קצר ואשר יוחסה לו עבירה של נהיגה בפזיזות לפי סעיף 338(1) לחוק העונשין, כבעניינו של המשיב דן, תוך שהדגיש כי:

"המדובר, כפי שמצא בית משפט השלום, ברצף התנהגותי מתמשך החושף מסוכנות של ממש לציבור, התעלמות וזלזול מוחלט בשוטרים, והמטיל ספק בעצם היתכנות של חלופת מעצר שיהא בה כדי להרתיעו".

כאמור, בענייננו לא מדובר בחלופת מעצר שאז הייתי נכונה לפחות לבחון אותה. המדובר בשוהה בלתי חוקי וחלופת מעצר אינה באה בחשבון, כך שקבלת המתווה אותו הציע ב"כ המשיב יביא לשחרורו של המשיב, עת מדובר במי שהמסוכנות ממנו היא גבוהה ולהבטחת התייצבותו למשפט נסתפק בערבויות של ערב ישראלי ושני תושבי השטחים שלא יהיה בהם באמת להבטיח התייצבות המשיב מאחר וניסיון החיים מלמד אותנו כי ערבויות של תושבי השטחים לא ניתן לחלט מאחר ולא להאמין נכסים בישראל ואף לא חשבון בנק וערובתם אינה ברת מימוש באמת.

אשר לערב ישראלי, תהיה יכולתו הכלכלית אשר תהיה, ערבותו ניתנת להבטחת התייצבות המשיב למשפט, אולם משמדובר במשיב אשר צפוי כאמור לעונש מאסר ממושך ככל שיורשע בדיון, הרי שהאינטרס של המשיב להתייצב למשפט הוא כמעט אפסי וספק גדול בעיניי בנסיבות המקרה שלפניי אם יעלה בידי ערב ישראלי להבטיח התייצבותו של המשיב לדיונים.

מעבר לאמור, לעניין היתכנות חלופת מעצר בעניינם של משיבים אשר מבצעים עבירות הכרוכות בנהיגה פרועה, במפגיע, לאחר שנצטוו לעצור ולנגד עיני שוטרים, קבע בית המשפט העליון:

"עצם ההתעלמות מאנשי משטרה שמנסים כברת דרך ארוכה לעצור את המשיב בדרכים חוקיות, מצביעה בפני עצמה על מסוכנות. לא סתם מסוכנות, אלא מסוכנות שיש לה השלכה רבתי לעניין האפשרות לבטוח במשיב, כאשר על הפרק עומדת האפשרות לשחרורו בחלופת מעצר. מי שאיננו נרתע משוטר העומד בפניו ומסמן לו פיזית בצורה הברורה ביותר לעצור, וכי מדוע יירתע מהוראה ערטילאית של בית המשפט המכתיבה לו תנאים כאלה ואחרים" (בש"פ 9701/06 מדינת ישראל נ' סלים אלטסד [פורסם במאגרים]).

ובהקשר לענייננו על אחת כמה וכמה עת לא מדובר בחלופת מעצר אלא בשחרור המשיב בערבויות כספיות בלבד.

סיכומם של דברים, בהינתן האמור, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים במשפטו.

ניתנה והודעה היום כ"ה סיוון תשע"ז, 19/06/2017 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 4

משפטו של המשיב החל. משבוצעה הקראה מורה על ביטול דיון ההקראה בתיק העיקרי שנקבע ליום 22.6.2017, ועל ביטול זימון המשיב באמצעות שב"ס לאותו מועד.

**ניתנה והודעה היום כ"ה סיוון תשע"ז,
19/06/2017 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה**